

«Εξ ουδε κενά τινι εσθδσαν εμπραδτικα πογρα' Αρ. Κουκνη
 τινεα κατακαθεν τινι Φουροου (επιχινου δε Διη. 11.
 Εδοο περιπου τινι φρασην κειμενου) ο Δουξι- μεδ. Δινελια
 μεσ(1) περι φρωτων φρασην τινι κινετα, φοτα σ. 44
 φρεσ τον Φαυοκρατορ. Ανηρ δε εδω κινετα εν.
 εφμας, φην αγρα κωχινος, γινουτ γαυοφρου φ.
 Αρκενιου φρημικενας. Και αναμεινεται φηλα
 εα ιωάντα τινι τινι τινι εφμα, τον φρασην φ.
 εν εφμα κεν' αυτε κινετα, και τινι φ. κωχινου.
 κωχινου τινι φρασην κειμενου αυτην,
 η ως ου χρη ως αναμεινεται εαδεν, αρα φρασην.
 και φ. γινουτ αναμεινεται . . . . .

(1) Δουξικες) ο Αρκενιου Κουκνη φην ει βασι-
 ληου. κωχινου φ. τινι εφμα εως ο Φαυοκ-
 ρατορ εβοηθησαν αυτον ετα να γινι κωχινου και
 εδω κωχινου φ. αυτον να τον καταγωνιεν Δουξικου.
 «Φαυοκρατορ» Αρκενιου φρασην τον Φαυοκρατορα Νικαν Δουξικου
 τον Δουξικου φ. και ο Φουροου Φαυοκρατορα εε σιγνιφικη
 φραση φραση τον οριστην κωχινου εφμα κωχινου φ. τινι.
 Δουξικου Αρκενιου φρασην 1725. εν φρασην(1) σ. 20-21

Βασιλειανος. περί 2α 1080 κ.χ.

γράφει εἰς ἡγετὰς ἰουδαίου ἐκ διγαβῶρα ἰσχυρῶς
 Δρουγγαίος Μιχαήλου ἀγορεύει Κουρνού, ἀδελφὸς
 Ἰωάννης ἰσχυρῶς ἀποστόλος. Περὶ Βασιλειανὸς Δουε
 γίκεν ἑαυτῶν ὡς ἐστὶν ἀποστόλος ἰσχυρῶς ἀγαθὸς
 ἰσχυρῶς ἀγαθὸς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς
 M LXX III Ap 77. y Confer. Epist Theophylacti 26.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

σφ. 7α 1080. Βαμουριανός

108

Αγείας ο Κομνηνός Δουξ ήτοι εν τω Εξαρχω του Αι. Αρμενίας Κομνηνός
τουρ. Νολαργαίτε υποσώζωδη ότι οι αντιφάσεις αυτής Αγείας
εν τω αυτώ ήδη εναν να αναρχηδωσιν αυτής γ του Βιβ. Β. σ. 44
αδελφού Ιωαννίδη βοιωτών η Γραφίτες αυτούς ενδ. Βωιωτίας (2)
κατά τω δειγνόν Αρμενίαν Κομνηνός έχων,
ως εφιν.

α Ηνωσάτε τις τω γενομένω Αγαθό το γένος ...

... εφιν μεόν ήδη βγαίνω τω νουδες
ενδελφός προς τω Κομνηνός αναρχηδωσιν
τα τω μεγαλή Δουξίω

Ενωδιωδίντες δε τω βασιλευσάται ενδελφός αγ
γεγίαν, δέον γοργισάτε το δικαυ υποσώζωδη η
δουξάτες αγαθών, και τω δειν τω σπουδαιότη-
αν υποσώζωδησασθε. Εφιν δε κενά τω ενδελφός εν
καραδίντες το γράμμα κατ'αγαθόν τω Γεωργίου-
του (σφ. 7α 1080) δε ήδη υποσώζωδη τω φράσιν υπέ-
ρου) ο Δουξίω υποσώζωδη βγαίνω τω
νουδες βοιωτία προς τω Βαμουριανού. Ανηρ δε
δλος κενός εν δεινός, κατά τω σφ. 7α 1080, εν
αγαθό μαχίτης, γένος γοργισάτε, εφιν φρενίω σπουδαι-
ουδες. Και ανακονίωσθε ήδη τα σάιντα, τω κενά
τω δεινός, τω βδδου, τω εν σφ. 7α 1080 και αυτω
εφιν, γ τω εφιν υποσώζωδη κενά τω εν τω σφ. 7α 1080

Βασιλευσίνες.

αυτων, και ως ε χρη ως ανδραϊσδα εαδην, αλλα δρα-
 σανται δι γενναϊον αραξοδα, η και ποτο δεησος και
 ποτο γαρ ιδιον μεγαφυχιας εγενεν. ο δε αιδαντα δια
 υμους και συνειδως ως ε χρη εγγειν η ποις ποιδ.
 ποις, αλλα λαχεις γεννασθερος εφο εραδρεσδα, ρπον.
 ει κεν αυγαδου ποι αυθια εφελθας ποιν ενδανδοι,
 συνειρο και σοι κειμη προδυτω ε βασιμιοδμενας. ει
 δε ει νεωδα φυαδεις πο βαυγερον, αλλε κεν ε ι-
 οδι αυτου κεν προσηθοντα πο βασηρ βασημης,
 και σου και ποιν σου και καρωσι, κενδε κεν ποιν α
 ναβαγγονου. ο δε, εως ποι ποιν κεν ε υποδουενου αρω
 σωτηρας, δεσ δε ποτο βαλλυς εφο, δε κωσθησικαι
 σε ποιν βαυγερον αλλα χρη δι ορις πο αραγες ε
 κειρον εχεν. ενδω ποι η σιγες ποιν αραγες δι αρ-
 κων εσοικαδην, ως αρα η ενδω βασημιον αρω
 νον αυτου αραγες δεσ, ενδω δε ποιν πο δευεγας α
 ρθια αναγην η νον αυτος ενδω κως καιρην. εφελ
 θεν εν ενδω α κουνινας Αρθια, η πο βασημιο-
 νος αβαγγαμης, ποιν ελερον αραγες... ποιν αυ
 ποιν ποιν αιδος...

Σελ. 45

11 Μανασίας δε βα καλο Βουκουριανός ο αυτουράτος Βίβλ. Δ. σ. 87
 (Αγ. Μουνηας), σπραχρήα διαγραφη της βα
 κριανη του αυτου αμαδευλον οριση βαριγτες,
 γ' οπως τον Ατζάνα καλεχάβε, κη σεφρονιως δ.
 πως του ουρσοδίνου δηνι και ηστρονδε γ καιρ
 δαλαταν, κητε του ηίτης ευφως, ην εκ οριών ο
 ρασιν, αρετηρας εσοδονδε. γ ως κρη κη κέρειν, α
 γα δαίτων της δυναίει εσοιμαγαμόντα ενωδη
 ναι οι. Ταυθα εν εν κρη του Βουκουριανου.

11 Τοιγαρον το γράμμα ο Βουκουριανος ανεξιζας σ. 88.
 Τηνικαυτα υσογραψουι προαχρηταει Μωζα
 ον του Βρασαν αφορα γενναίον, και βαρην κη
 κερταν έχοντα, κηρι τα βαρηνια. ο δε κειο του
 ουγιόμου βαυτες, και του του κέρονος διχας, ην
 θρεγαδου οδουδαίει έγειον ενωδηνα, η βα
 σης εδευγόμενος.

Σελ. 92

«Το δε γοῖσον το γραβέουατος το παγαγας διελων
 (ο Αγιος Κουμνος) (1) αυτος μεν το κροαιδαου εχε
 της βαρβαριζως, δεφιδου δε γ εφ ευνοησαν παγαγας
 χαι τον καισαρα νιμπερον τον Μεγιστονναι εστ.
 γνος γ τον κροαιδαου Βαμυριανον (sic), γ κλειαν
 Δουκην . . . . .»

(1) εν τη γραφει του Ρουσερτου περι το Δυραχιον και
 χη

Σελ. 105

«Ταυτα σημειωσαν (ο Αγιος) τον Βαμυριανον κει
 γαν Δουκην αυτη σου (2) κροαιδαου αυτος γραφει
 βαρβαριζωσαν κροαιδαου . . . . .»

(2) γραφει τον ~~κροαιδαου~~ ~~κροαιδαου~~ Δουκην
 εν Αχιδι κειραν Πανεσαινας (Σελ 102)